

Aklımın Düş Soluğu

– Nurettin Önder · 28 Ocak 2013

Ey gecenin soluğu.. Öp ruhumu,
Karanlığın belki toplar dağılan yüreğimi..

Teyakkuzda tüm uçurumlar,
Göz bebeklerindeki hayalim dağınık
Bir damla gözyaşı olmuşum toprağına karışan
Beklerken geceyi,
Namusu bulanıyor aynaların- sökölür aksim-
Önümde el pençeye durmuş karanlık bir yalnızlık
Gevşek bir romantizmin en yersiz yanında
Ağlayıp, sızlanırım...

Gel bas kapımdaki zilin en senli yanına
Seni tanır..
Topla eteklerini, öyle yabacı gibi çıkma merdivenin basamaklarını
Seni tanır..
Giydiğin o yeşil elbisenin kumaşı değısin duvarlarıma evimin korkma
Seni tanır..

Sen başka bir yüreğe ateş yakmışsan, kibirli bir mevsime dönüşür yaz
Acıtır ve üşütür içimi..
Üzerine basa basa konuştuğün sevi sözcüklerinin tasviriyle
Yabacı bir hayal kurma
Susturur , ahraz eder dilimi..

Gel kokla penceremdeki gülü,
Çekinme
Senin kokundan utanır
Üşü önce sensiz ayaz kesilmiş odamı kolaçan ederken
Senin oluşunla sıcaklanır..

Ben alışık değilim her gidişindeki yokluğuna,
Dağılırım kendime kalabalığı biter

Bir nehrin akışına bırakırım bakışlarımı
Parlak taşların arasında süzülen suyun çılgılığında yüreğimi bırakırım
Bir begonvile sürüklenirim sık sık
Aklımın düş soluğunda yine senli bir çocuk masalına bulanırım..

Şehirler kurarım kelimelerden, koca ülkeler resmederim
İroni bir soluk deminde çay rehaveti mesela
Eriyen sakalıma jilet vurmam misal uzar ömrüm- alacalı bir kar serpintisi gibi-
Göz bebeklerimde aşktan sarhoş bir hal
Cep zulamda buruşuk hayaller taşıyırımı
Yaralı bir karanfıl alır acılarımı
Bir avuç senli şiirle telaşlanırım..

Gel emanet dudaklarında k/asılsın yabacı bir gülümsemeyle
Dudağımdaki hasret seni tanır
Gel değsin kentimin lodosu savursun saçlarını
Sokaklara kazara dökülse bir tel saçın
Her kaldırım hasretine bulanır..

Nurettin Önder